

Lovforslaget sattes til forhandling.

## Forhandling

### Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Forslagsstillerne foreslår en ændring af forligsmandslovens afstemningsregler, således at mindst 35 pct. af de stemmeberettigede lønmodtagere skal stemme nej for at få et mæglingforslag forkastet. Lovforslaget begrundes bl.a. med, at det kun var 26 pct. af de stemmeberettigede medlemmer, der afviste mæglingforslaget i 1998, en afvisning, der udløste en storkonflikt på det danske arbejdsmarked.

Forslagsstillerne mener, at erfaringerne fra 1998 kan medføre, at fagforeningerne vil stille skærpede krav af frygt for at få endnu et nej til mæglingforslaget.

Dér vil jeg godt sige, at hvis man har et indgående kendskab til partologi, læren om parternes ageren på arbejdsmarkedet, så tror jeg faktisk de fleste vil nå til den omvendte slutning, men det er så en anden sag, som vi kan diskutere ved lejlighed.

Samtidig finder forslagsstillerne det urimeligt, at et lille mindretal af stemmeberettigede medlemmer kan afvise et mæglingforslag på vegne af flertallet af medlemmer, og at én ja-stemme mere kan medføre, at mæglingforslaget bliver forkastet.

Jeg må i dag konstatere, at der faktisk intet nyt er under solen. Forslagsstillerne ønsker at vende tilbage til den retstilstand, som var gældende for afstemning i forligsmandsloven indtil 1997. Dengang skulle et flertal eller mindst 35 pct. af de stemmeberettigede stemme imod mæglingforslaget, hvis forslaget skulle forkastes, altså det, som foreslås i dette lovforslag.

Heller ikke argumenterne har ændret sig så meget. De ligner dem, der indgik i forbindelse med forhandlingen om lovændringen i 1996. Det nye er, at vi siden afstemningsreglerne blev ændret, har haft en storkonflikt på arbejdsmarkedet, som forslagsstillerne mener vi kunne have undgået, hvis afstemningsreglerne fra før 1. januar 1997 havde været gældende.

Jeg vil gerne minde om, at da loven blev ændret i 1997, skete det efter et fælles forslag fra LO og Dansk Arbejdsgiverforening, et forslag, som blev bakket op af hovedparten af organisationerne på arbejdsmarkedet.

Baggrunden for ændringen af afstemningsreglerne var et ønske om at få en højere stem-

medtagelse og give de aktive stemmer større indflydelse på afstemningsresultatet, for situationen var jo den, at gennem de forudgående 10-15 år var den aktive stemmedeltagelse støt faldende. Og man kan uden at overdrive sige, at den lavere stemmedeltagelse næsten gjorde det umuligt at få stemmer nok til at forkaste et mæglingforslag, fordi der altid ville være rigeligt med passive stemmer, som trak i den modsatte retning.

I de regler, vi har i dag, har den aktive stemme større betydning i forhold til tidligere, og det er netop også meningen.

Jeg skal meddele, at regeringen ikke kan støtte lovforslaget, og havde jeg haft lidt bedre tid, ville jeg have føjet et par yderligere argumenter til.

### Ole Vagn Christensen (S):

På Socialdemokratiets vegne vil jeg sige, at vi ikke kan støtte dette lovforslag, der har til hensigt at genindføre de tidligere afstemningsregler i forligsmandsloven, sådan at der minimum skal være 35 pct. af de stemmeberettigede lønmodtagere, som skal stemme nej, for at mæglingforslaget kan forkastes.

Man kan altså sige, at forslagsstillerne vil tilbage til et afstemningssystem, som blev kritiseret for at være de passives tyranni over for de aktivt deltagende.

Da vi ændrede afstemningsreglerne, var det på baggrund af et ønske fra arbejdsmarkedets parter. Socialdemokratiet har da også noteret sig, at dette forslag ikke har opbakning fra parterne, og også af den grund kan vi ikke støtte forslaget, idet vi ikke mener, at det er Folketingets opgave at lovgive om spillereglerne på arbejdsmarkedet uden tilslutning fra de parter, som bærer ansvaret på arbejdsmarkedet.

Herudover er det sådan, at Socialdemokratiet rent faktisk mener, at vi med den seneste ændring af afstemningsreglerne har strikket et afstemningsregelsæt sammen, som tilskynder medlemmerne til at deltage i afstemningen og dermed forholde sig til de regler, som skal gælde på deres egne arbejdspladser, og det anser vi i høj grad som væsentligt i et demokratisk vel-færdssamfund.

De nuværende regler har jo den styrke, at de opprioriterer styrkesiderne i det direkte deltagesorienterede demokrati, samtidig med at de imødegår de negative sider, der kan følge i kølvandet på et direkte demokrati, som ikke bakkes tilstrækkeligt op af medlemmerne.